

“Чудесни подвизи Азбучка Првог”, Дејан Алексић
Прича о словима

Ово је прича о цару, који се зове Азбучко Први. Чудно је то како је био цар, а није знао да чита и пише. Због тога што је био неписмен, често је насамарен. Изгубио је шуме, њиве, врећу дуката, па чак и царство. Кад га варалица превари по ко зна који пут, схватио је да мора да научи слова. У томе му је помагао његов учитељ. Када цара савлада лењост, учитељ смишља забавне и шаљиве начине за учење. Учећи слова путовали су на разна места, излете, ишли у лов, чак се цар суочио и са словождерком "УШ" која једе слова. Њихова слова су имала трбушчиће, леђа, а могла су и да се пишу наопачке. Поред учитеља у учењу му помажу слуга, кувар, учитељев учитељ и његова бака. За свако научено слово бака му даје слатко од купине, које цар пуно воли. После свих мука, цар је коначно постао писмен. Успео је да поврати све што је изгубио. Мене ова књига подсећа на то како свако дете учи прва слова. Тако и ја док сам учила слова мама је говорила да слова имају stomачић, руке, а неко сам понекад и појела...

Ова књига нас подсећа колико је важно бити писмен, да слова нису баук. Као и на то да се неписмени људи могу лако преварити јер због лењости и необразовања постају лак плен. Маме би рекле: "Учи школу, требаће ти! Да будеш успешан и поштован."